

Grupp 2

FCI-nummer 137

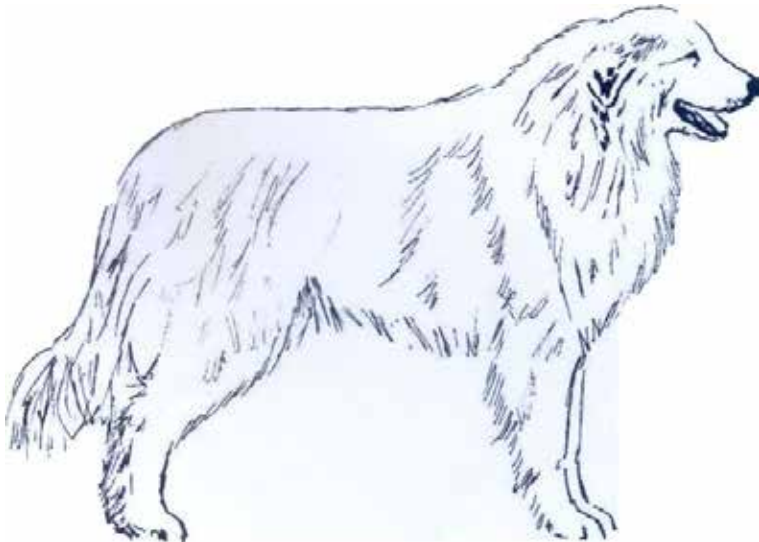
FCI-standard på franska publicerad 2001-04-02

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2001-03-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-06-11

STANDARD FÖR PYRENÉERHUND

(Rasnamn i hemlandet: Chien de Montagne des Pyrénées)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för PYRENÉERHUND

Ursprungsland/ hemland	Frankrike
Användningsområde	Herdehund
FCI-klassifikation	Grupp 2, sektion 2:2.
Bakgrund/ändamål	Hundtypen har funnits i Pyrenéerna sedan urminnes tider. Den var känd under medeltiden och användes som vakhund på slotten. Rasen omnämns av Gaston Phoebus på 1300-talet. Den var en uppskattad sällskapshund redan på 1600-talet och förekom vid hovet hos Ludvig XIV. Den första detaljerade beskrivningen av rasen finns i en bok från 1897 av greve de Bylandt. Tio år senare etablerades de första rasklubbarna. På initiativ av Bernard Sénac-Lagrange registrerade klubben Réunion des Amateurs de Chiens Pyrénées den officiella standarden hos franska kennelklubben 1923. Den nuvarande standarden är fortfarande mycket lik den som utarbetades 1923, det är mest förtydliganden som har tillförts.
Helhetsintryck	Rasen skall vara stor, imponerande och kraftigt byggd, men inte utan en viss elegans.
Viktiga måttförhållanden	Skallens bredd, där den är som bredast, skall motsvara skallens längd. Nospartiet skall vara något kortare än skallen. Kroppslängden mätt från skulderleden till sittbensknölen skall något överstiga hundens mankhöjd. Bröstkorgens djup skall motsvara eller något understiga halva mankhöjden.
Uppförande/karaktär	Rasen har använts till att självständigt skydda hjordar mot rovdjur och urvalet har grundat sig på egenskaper för vakt och försvar liksom på hur bunden hunden är vid sin hjord. Detta har främst resulterat i en kraftig och vig hund som också är godmodig och tillgiven dem den vaktar. Denna vakhund tenderar att uppträda självständigt och initiativrikt vilket kräver en viss fasthet från ägarens sida.
Huvud	Huvudet skall inte vara för kraftigt i förhållande till hundens storlek. Dess sidor skall vara tämligen flata.
Skallparti	
Skalle	Skallens bredd, där den är som bredast, skall motsvara skallens längd. Skallen skall vara svagt välvd så att man kan känna hjässkammen. Nackknölen skall vara framträdande vilket gör skallens bakre del äggformad. Ögonbrynsbågarna skall inte vara markerade. Pannfåran mellan ögonen skall knappt vara kännbar.

Stop	Stopet skall slutta mjukt.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara fullkomligt svart.
Nosparti	Nospartiet skall vara brett, något kortare än skallpartiet och gradvis avsmalna mot nostryffeln. Sett ovanifrån har det formen av ett V med avhuggen spets. Nospartiet skall vara väl utfyllt under ögonen.
Läppar	Läpparna skall vara föga överhängande och precis täcka underkäken. De skall vara svarta eller mycket kraftigt markerade med svart, så även gommen.
Käkar/tänder	Bettet skall vara fulltaligt med friska och vita tänder. Saxbett. Tångbett är tillåtet liksom att de två mittersta framtänderna i underkäken lutar framåt.
Ögon	Ögonen skall vara tämligen små, mörkt bärnstensfärgade, mandelformade och svagt snedställda med intelligent och kontemplativt uttryck. Ögonkanterna skall vara svarta och får aldrig vara lösa. Blicken skall vara mild och drömmande.
Öron	Öronen skall vara ansatta i höjd med ögonen. De skall vara tämligen små och trekantiga med avrundade spetsar. Öronen skall falla platt utmed huvudet och bäras något högre när hunden är alert.
Hals	Halsen skall vara kraftig och ganska kort med föga utvecklade hakpåsar.
Kropp	Kroppslängden mätt från skulderleden till sittbensknölen skall något överstiga hundens mankhöjd. Bröstbenets avstånd till marken skall nästan motsvara, men aldrig överstiga, halva mankhöjden.
Överlinje	Rygglinjen skall vara stram.
Manke	Manken skall vara bred.
Rygg	Ryggen skall vara stark och av god längd.
Ländparti	Ländpartiet skall vara medellångt.
Kors	Korset skall vara svagt snedställt med tämligen framträdande höftbensknölar.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred och lång, men inte för djup. Den skall nå till armbågarna, men inte längre ned. Bröstkorgens djup skall vara lika med eller något mindre än halva mankhöjden. Revbenen skall vara svagt rundade.
Underlinje och buk	Flankerna skall inte vara särskilt djupa.

Svans

Svansen skall nå minst till hasorna och ha plymartad päls. Den skall bäras lågt i vila med spetsen helst i form av en krok. När hunden är uppmärksam skall den höjas kraftigt över ryggen i en ring, där bara spetsen vidrör länden (det s.k. pyrenéerhjulet; ”arroundera” enligt lokalbefolkningen).

Extremiteter

Framställ

Helhet

Frambenen skall vara raka, parallella och kraftiga.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara tämligen snedställda.

Överarm

Överarmarna skall vara musklade och medellånga.

Underarm

Frambenen skall vara raka och kraftiga med tydliga behäng.

Handlov

Handlovarna skall fortsätta i förlängningen på underarmarnas linjer.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara något snedställda från sidan sett. Ibland finns det enkla eller dubbla sporrar på frambenen.

Framtassar

Framtassarna skall inte vara långa. De skall vara kompakta med något välvda tår.

Bakställ

Helhet

Bakbenen skall ha längre och rikligare behäng än frambenen. Sedda bakifrån skall bakbenen vara lodräta.

Lår

Låren skall vara väl musklade, inte så långa och tämligen snedställda. De skall vara starka.

Knäled

Knälederna skall vara måttligt vinklade och vara riktade framåt.

Underben

Underbenen skall vara kraftiga och medellånga.

Has/hasled

Hasorna skall vara breda, torra och tämligen vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara försedda med väl utvecklade dubbel-sporrar.

Baktassar

Baktassarna skall inte vara långa. De skall vara kompakta med något välvda tår.

Rörelser

Rörelserna skall vara kraftfulla och lätta, aldrig tunga. De skall vara mer vägvinnande än snabba och inte utan en viss smidighet eller elegans. Vinklarna skall tillåta uthålliga rörelser.

Hud	Huden skall vara tjock och smidig. Ofta finns det pigmentfläckar över hela kroppen.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara ymnig, rak, ganska lång och spänstig. Den skall vara relativt grov och torr på skuldror och rygg, längre på svansen och runt halsen där den kan vara svagt vågig. På baksidan av lären skall pälsen vara finare och mer ullig och den skall vara fyllig. Även underullen skall vara riklig.
Färg	Färgen skall vara vit eller vit med fläckar. Fläckarna på huvudet, öronen, svansroten och ibland på kroppen skall vara grävlingfärgade eller vargfärgade, ljusgula eller rödgula. De grävlingfärgade fläckarna är de mest önskvärda.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhundar: 70–80 cm Tikar: 65–75 cm 2 cm över övre mankhöjdsgräns tillåts för de hundar som i övrigt är perfekta i typen.
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande. <ul style="list-style-type: none"> • Ett allmänt intryck av tyngd utan värdighet. Hund som är fet, i dålig kondition eller lymfatisk. • Huvud som är för tungt; rektangulärt till formen. • Skallparti som är för brett; välvd panna. • Stop som är för markerat eller avsaknad av stop. • Läppar som är löst hängande och hänger nedanför underkäken. • Ofullständig pigmentering på nostrifyfeln, ögonkanterna och läpparna. • Ögon som är runda, ljusa, djupt sittande eller framträdande; för stora eller för små; för tätt sittande eller för brett isär. Synligt tredje ögonlock. Hårt uttryck. • Öron som är breda, långa, skruvade, veckade, burna tillbakalagda, högt ansatta. • Hals som är tunn, något lång eller tvärtom för kort där huvudet tycks sitta direkt på skuldrorna. För markerad hakpåse. • Svankrygg eller karprygg. Överbyggd. Buklinje uppdragen på vinthundsvis eller hängande. • Bringa som är för bred eller för smal. • Bröstkorg som är flat eller tunnformad. • Svans som är föga behårad eller dåligt buren. För kort eller för lång. Utan plym. Formar sig inte som ett hjul under rörelse eller formar sig som ett hjul hela tiden, även i vila. • Framställ med inåt- eller utåtvridna tassar.

Diskvalificerande fel

- För öppen vinkel mellan skulderblad och överarm.
- Bakställ som är kohasigt eller hjulbent.
- Raka hasor eller överdrivet vinklade hasor.
- Tassar som är långa, platta.
- Päls som är kort eller lockig. Silkesaktig, mjuk. Avsaknad av underull.

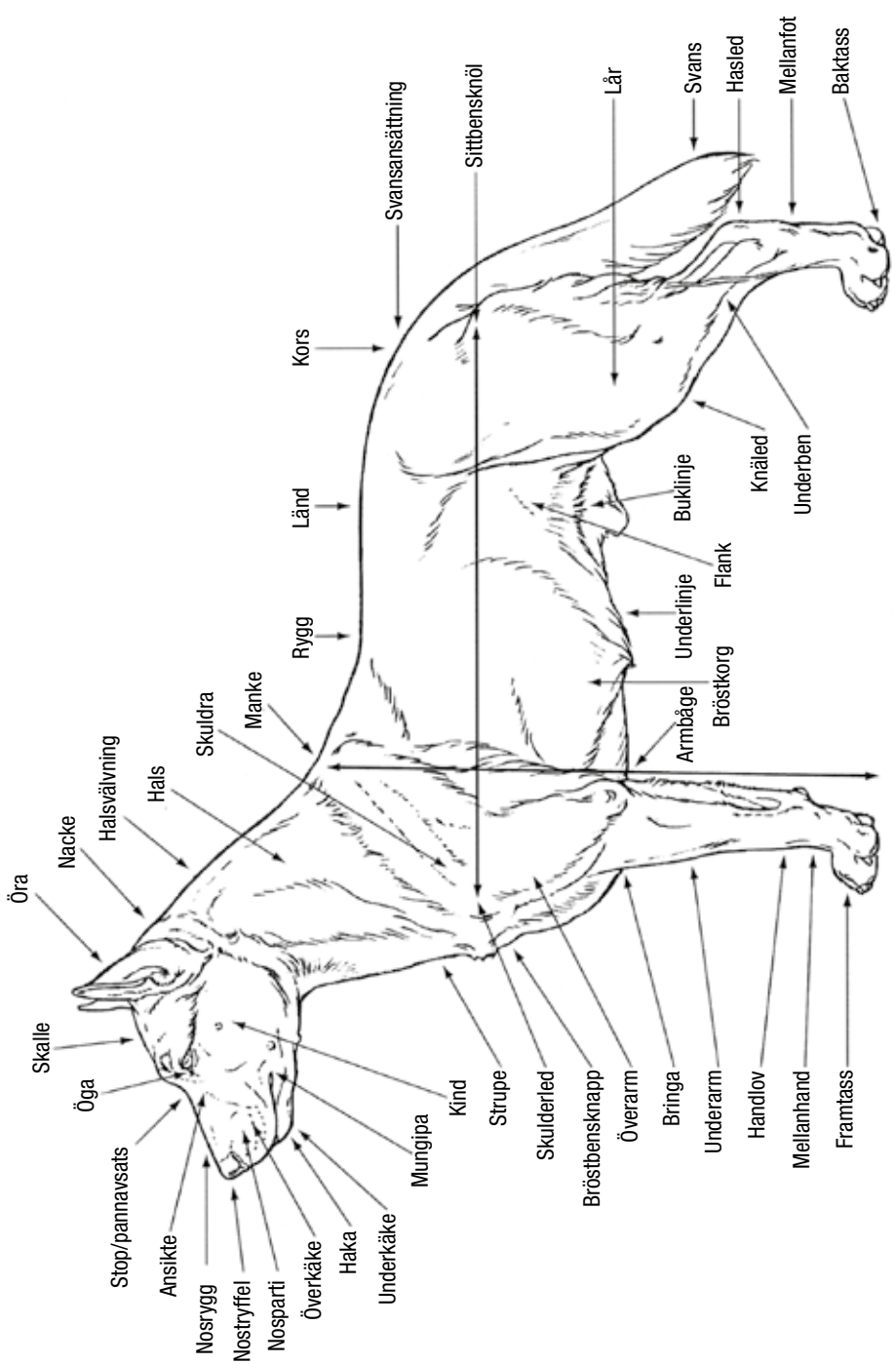
Nota bene

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Nostryffel i helt annan färg än svart.
- Över- eller underbett; varje missbildning av käkarna.
- Rosa på ögonkanterna; gula ögon.
- Andra pälsfärger än de i standarden angivna
- Avsaknad av sporrar bak; enkla sporrar bak; dubbla, förtvinade sporrar bak.
- Mankhöjd som över- eller underskrider de i standarden angivna måtten.

Testiklar

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964